

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI GIURGIU
= BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII =

DECIZIA Nr. 12/..... 2010

privind solutionarea contestatiei formulata de S.C. SRL
din loc. , judetul , inregistrata la Directia Generala a
Finantelor Publice sub nr. /31.03.2010.

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului a primit spre solutionare contestatia formulata de S.C. SRL din loc. , judetul , inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice sub nr. /31.03.2010.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /25.02.2010 si are ca obiect suma totala de lei reprezentand:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- lei, TVA;
- lei, majorari de intarziere aferente TVA.

Contestatia a fost depusa in termenul legal de depunere prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Biroul de solutionare a contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art. 205, art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de S.C. SRL din loc. , judetul .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. S.C. SRL contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /25.02.2010, motivand ca sumele stipulate in decizia de impunere nu au o baza de calcul reala, si din datele ce le prezinta in contestatie rezulta ca in perioada verificata am efectuat cheltuieli in suma de lei suma ce trebuie scazuta din baza de calcul avuta in vedere la emiterea deciziei de impunere si care este de lei astfel ca baza de calcul este de lei”.

Contestatoarea depune in sustinere facturi fiscale si chitante reprezentand aprovizionarea cu materiale, taxe etc.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /25.02.2010, organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P.
- Activitatea de Inspectie Fiscala, au stabilit in sarcina contestatoarei impozit pe profit in suma de lei, taxa pe valoarea adaugata in suma de lei deoarece

societatea nu a emis si nu a inregistrat in evidenta contabila sumele incasate de la un beneficiar si nu a declarat corect impozitul minimal aferent trim.III 2009 . Totodata au calculat majorari de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata in suma totala de lei, conform art.120 alin.(2) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

III. Luand in considerare constatările organelor fiscale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate , se retin urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale generale este 26.10.2007 - 31.12.2009.

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, in conditiile in care organele fiscale au sesizat organele de urmarire si cercetare penala cu privire la aspectele constatate, urmand a se stabili daca faptele consemnate intrunesc elementele constitutive ale unei infractiuni.

In fapt, prin adresa nr. /12.03.2010, organele de inspectie fiscala au inaintat un exemplar din actul de control incheiat la S.C. SRL din loc. , judetul , organelor din cadrul Inspectoratului de Politie , in vederea efectuării cercetarilor de specialitate in vederea stabilirii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazute la art.9 alin.(1) lit.b) din Legea nr.241/2005, pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

In drept, art.214 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

„Art.214 - Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1)Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) Organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa [. . .]”.

Astfel, intre stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare constatate prin Raportul de inspectie fiscala nr. /25.02.2010, de catre organele de control din cadrul Activitatii de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. /25.02.2010 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite, exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei pe cale administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca in timpul inspectiei fiscale efectuate au existat suspiciuni cu privire la realitatea operatiunilor economice desfasurate de societate, precum si faptul ca organele de inspectie fiscala au avut la baza si constatările comisarilor din cadrul Garzii Financiare constatari ce confirma faptul ca societatea a incasat sume de bani aferente unor prestari de servicii , pentru care nu a emis facturi si nu a inregistrat in evidenta contabila la venituri suma de lei si TVA colectata in suma de lei.

Ca urmare, organele de solutionare nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei, potrivit principiului de drept „ penalul tine in loc civilul” , consacrat prin art. 19 alin.(2) din Codul de procedura penala, in speta, ridicandu-se problema

stabilirii realitatii si legalitatii operatiunilor economice desfasurate de contestatoare care au condus la stabilirea obligatiilor fiscale contestate de aceasta, asa cum s-a aratat in situatia de fapt prezentata.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care se va suspenda solutionarea cauzei pentru suma totala de lei reprezentand:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- lei, TVA;
- lei, majorari de intarziere aferente TVA,

procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.214 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit ali.(2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat sau nu. “

Avand in vedere retinerile din prezenta decizie si prevederile legale citate mai sus, in temeiul art.214 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se

DECIDE

Suspendarea solutionarii contestatiei formulata de S.C. SRL pentru suma totala de lei reprezentand:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- lei, TVA;
- lei, majorari de intarziere aferente TVA,

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea definitiva si irevocabila a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspectia fiscala din cadrul D.G.F.P. , urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului de solutionare competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR,